Despreniments

La muntanya de Montserrat és dinàmica. La seva forma és el resultat d'una continua erosió iniciada milions d'anys enrere, que avui encara continua i que continuarà molts milions d'anys més. L'especial composició del conglomerat, sòlid i resistent, però a voltes feble, junt amb la presència d'importants sediments d'argiles i lutites que s'intercalen en el conglomerat, aporta una important desestabilització al massís. Les diàclasi, que tantes belles formes han aportat al paisatge montserratí, també han contribuït a desestabilitzar l'estructura columnar d'algunes agulles. Aquestes, no sempre són perfectament verticals, presenten importants part balmades que, per qualsevol alteració erosiva es desprenen.

Una mirada atenta a la muntanya, hom descobreix enormes blocs caiguts que ara ja formen part del mateix paisatge montserratí. El més notori és l'anomenat *Roc gros* que es troba al costat mateix de la carretera que puja des de Monistrol de Montserrat al monestir de Santa Maria. Un despreniment important que s'ha pogut idenificar en el temps és el que originà el sostre del Despreniment del Tossal de Mullapans.

Els despreniments o esllavissades de grans magnituds són episodis esporàdics, però quan passen provoquen un gran impacte mediàtic per les seves conseqüències. Especialment perquè, per la particular situació del monestir i el santuari de Santa Maria, originen afectacions a la mobilitat per carretera o tren. En l'article Les pedres que cauen a Montserrat Josep Mª Panareda Clopés i Josep Nuet Badia expliquen les causes dels despreniments a la muntanya de Montserrat. Al marge d'aquests episodis la muntanya pateix constants moviments de pedres com a conseqüència de la seva particular dinàmica. Es normal, per exemple, que en dies de pluja copiosa es produeixin arrossegaments de còdols dels torrents i canals Montserrat que queden aturats per les carreteres. En el document gràfic Arrossegament es poden veure alguns d'aquests episodis.

Montserrat és una muntanya de pedres vives.